

[Steen.]

Love, et Mindretal, der kan bestemme, om disse Love maa træde i Kraft, eller de skal vente til næste Rigsdagssamling, og endelig faar det samme Mindretal Ret til at beslutte, at Lovene vil være at forelægge Højesteret, som saa skal skønne over, om de er i Overensstemmelse med Forfatningens Bestemmelser, hvilket jo i Praksis vil sige: bestemme, om Lovene i den Affattelse, Rigsdagen har givet dem, maa indstilles til Stadfæstelse. Har da virkelig Venstrepartiet helt glemt, hvordan det formede sig i Slutningen af forrige Aarhundrede med Hensyn til Finanslovene? Datidens Magthavere handlede stik imod Grundlovens Mening, men det fik de godkendt af Højesteret, som Venstre spurgte, om det virkelig kunde være rigtigt, og de fik altsaa det Svar: jo, det var der ikke noget i Vejen med. Folket protesterede ud fra sin Retsopfattelse, men det protesterede forgesves.

Ja, men, siger Venstre i den Diskussion, der føres Landet over: Skal der da ikke være Sikkerhed for, at Grundlovens Bestemmelser respekteres? Jeg svarer: Jo, det skal der, og Ansvaret derfor paahviler Rigsdagen. Jeg har underskrevet en højtidelig Erklæring om, at jeg i mit Arbejde her vil overholde Grundlovens Bestemmelser, og det betragter jeg aldeles ikke som nogen Formalitet, det betragter jeg som en Erklæring, der forpligter. Og til at dømme om, hvorvidt jeg har holdt den, respekterer jeg kun een Domstol, og det er den Vælgerbefolkning, som har betroet mig mit Mandat. Kan Forholdet ikke være dette, kan man efter min Mening godt holde op med at tale om Folkestyre.

Saa spørger Venstre videre: Ja, men skal der da ikke være nogen Ret for Mindretallet — hvor i Verden findes der et Land, hvor Mindretallet ingen politiske Rettigheder har? Jeg ved ikke, hvorfor man stiller det Spørgsmaal, for man ved jo meget godt, hvor det findes. Det findes her, og det synes jeg ikke er godt. Derfor foreslaar vi ogsaa i det Forslag til Forfatning, som et Flertal nu har samlet sig om, at der gives Mindretallet en Ret til netop det, Mindretallet har et rigtigt Krav paa: i betydningsfulde Spørgsmaal af faa klaret, om den Opfattelse, Flertallet paa Rigsdagen ved Gennemførelsen af en Lov har givet Udtryk for, svarer til et Flertal i Befolkningen — og er dette Tilfældet, maa Sagen være afgjort.

Det Forslag, Venstre har stillet, betyder simpelt hen, at Folkestyret lammes, saa at det i afgørende Situationer er uden den Hand-

lekraft, som er Betingelsen for, at det kan løse Tidens Opgaver. Et saadant Tilbage-skrift vil vi bekæmpe. Er der Enkeltheder i vort Forslag, som Venstre kunde ønske anderledes, kan vi forhandle herom, men selve Grundlaget, at det politiske Magtforhold afgøres paa Valgdagen og dér alene, deri ønsker vi intet at ændre, thi det er selve Forfatningsrevisionens Formaal.

Det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel har under denne Debat holdt en Tale, som jeg ønsker at gøre et Par Bemærkninger til, for selv om det hele var godt svøbt ind, og selv om Afsnit af Talen var, det erkender jeg, ganske snedigt stillet op, stillet op paa en saadan Maade, at det kan betyde baade det ene og det andet, var der ikke noget at tage fejl af. Det ærede Medlem indledede det Afsnit af Talen, som jeg her tænker paa, med en Bemærkning om, at man har bæret ham med at betegne ham som Nazist, men om han vil kunne vedkende sig det, afhænger virkelig af, hvad man mener dermed, og det ærede Medlem vilde være henrykt for at faa dette at vide. Men der var dog en Oplysning, det ærede Medlem uden Bistand af andre ser sig i Stand til at give, at hvis det, man mistænker ham for, anser ham for for Tiden at være beskæftiget med, er her i Landet at indføre den tyske Nazisme, saa kan han godt sige, at dette ikke er rigtigt. Denne Oplysning var over for mig i enhver Henseende overflødig. Det kunde ikke falde mig ind at mistænke det ærede Medlem for noget saadant; jeg drager ikke et Øjeblik det ærede Medlems Danskhed i Tvivl. Saa kan vi vel være færdig med det. Nej, det, det ærede Medlem er optaget af, er paa dansk Grund, først til Undergravning, senere til Omstyrtning og Afløsning af Folkestyret at skabe noget tilsvarende til det, der for Tiden i Retning af Styreform findes forskellige Steder i Verden, og hvad det skal hedde her, maa det ærede Medlem virkelig selv til sin Tid se at finde ud, men hvad Navn der end til sin Tid skal dække over det, er jeg ikke i noget Øjeblik i Tvivl om Indholdet, der skjuler sig bag dette: den moderne Form for den mest yderlig-gaaende Reaktion. Og hvor er det betegnende, at det ærede Medlem, som han selv ved mangfoldige Lejligheder har udtalt det, har sat sig som Opgave at samle de utilfredse! Vi betragter nemlig dette at være utilfreds baade med det ene og det andet og at forbeholde sig Ret til at sige det som en Menneskeret, en Borgerret, vi vil værne. Jeg er ganske klar over, at under et System som det, det ærede Medlem nu kalder til Samling om paa dansk Grund, et System